

כו:

**עין משפט
נר מצוה**

תורה אור השלם

1. כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בְּדָם הוּא
וְאֵנִי נִתְּנִיתִי לָכֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ
לְכַפֵּר עַל נַפְשֵׁיכֶם כִּי הַדָּם
הוּא בְּנֶפֶשׁ יִכְפֹּר:
וַיִּקְרָא יְזִ, יָא

ומך רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

אמר שמואל **מסור** בשר **אבר** בעלים **ותחברו**. וראה קדשי איתמין
 מעלה שמתן למטה ולמטה שמתן למעלה אבל איתמין
 על גבי הכבש לא קאי צדקה כולי עלמא מודו בשלא ^א במקומו דלאו
 במקומו דמי אע"ג דבפ' המזבח מקדש ^ב (לפני פו.) מרבה כבש כמזבח
 לענין קידוש דאם עלו לא ירדו וצפ'

כך המנחות (מנחות טז:) נענין הקטורה
המעלה מכולן ע"ג הכבש לר' יוחנן
חייבי מ"ה נענין דמיא לא מניו
בשום מקום כבש כמנחה לקמן ע'
קדשי קדשים (דף סד:) גבי עולה וגבי
חטאת ממעטין מדכתיב י קור המנחה
ואל קור הכבש ועל כרחין שמואל
לאו אכולה מילמיה י קאי דיתנין
בפנים שנתן בחור ונחור שנתנו
בפנים לכ"ע לאו במקומן דמי דמנחה
פ' כל הפסולין לקמן בסופו (דף נה:)
דא"ר ידבר חשב להניח דמו למחר
פסול להקרן מחשבה מעשה ופריך
(סו"ט) וליפלו בסיפא ע"ג מיתני
למטה שחשב ליתן למעלה שיהא פסול
ומשני קסבר ר' יהודה שלא במקומו
במקומו דמי י (תוספות) והשתא אמאי
הדר פריך וליפלו ר' יהודה נזמן מיתני
בפנים בחור ונחור בפנים אלמא
דמי י (לכ"ע) שלא במקומו מיקרי
(הע"ט) ומיהו לקמן פירש בןקטנא
דמיתני בחור שחשב ליתן בפנים
דוקא קמשי דהתם ודאי אי הוה יידיבי
חטאת חילונה בפנים מיספלא דכתיב ו
וכל חטאת אשר יוצא וגו' אלז מחשב
ליתן היתנין בפנים בחור לא פריך
וכן מוכיח י מדקמשי קסבר רבי
יהודה צעין מקום שהו י משולם
צדס ובצמורים פירוש דגבי
משבת חור למקומו כתיב שליש
ודרשין שיהא אותו (שליש) חמור
למקומו משולם צדס ובצמורים
שהיה י מותר צו דיינו חור לעזרה

שם המושב נקרא "הרצפה" על שם הרצפה הימנית של המבנה, שבה נמצא המזבח. הרצפה הימנית של המבנה נבנתה על ידי המלך דוד המלך, והיא נקראת "הרצפה של דוד". הרצפה הימנית של המבנה נבנתה על ידי המלך דוד המלך, והיא נקראת "הרצפה של דוד". הרצפה הימנית של המבנה נבנתה על ידי המלך דוד המלך, והיא נקראת "הרצפה של דוד".

[illegible]

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

נב"י אמר שמואל פסוק. דקתי מתני' אנשך קאי אכל צעלים ומכשרי: **נע** המוצה ^(א). כל המוצה שזה לענין כפרה: **לכפרה נספין** ^(ב). הקשימי ^(ג). כל מקומות המוצה שוין ולא דבר אחר שמהא זריקה חסודה להמיר בה צער דזריקה הוא דשריא ללכרי ודס וצחקי יספך ויפך ויבשר ויבשר ^(ד). תאכל ^(ה) דברין ^(ו): יתוור ^(ז). הכשר

בשר * אכל בעלים
 ומר קרא^א ואני נתתיו
 ויון שהגיע דם למזבח
 בשר נמי אמר קרא
 לא לדבר אחר אלמא
 מקומו דמי תנן באידך
 ששלא כנגד היסוד נתן
 ואת הניתנין למעלה
 הם בחוץ ואת הניתנין
 פש יחזור הכשר ויקבל
 מקומו למא לי יחזור
 אלהתיר בשר באכילה
 שר ה"ג * זכא במאי
 וליהוי דחוי^ב דתנן
 וחוץ למקומו אם
 שר ויקבל קיבלו אין
 דחוי דחוי לא משום
 הכי קבלה נמי ועוד
 מר רבא אין מחשבה
 אוי לעבודה ובדבר
 הראוי לעבודה לא
 ימא שחטו לא מאי
 תנינא^ג לפיכך הן
 ל'המקבלה ואיך לא
 רבא מיתיבי^ד חישב
 למטה למטה למעלה
 פסול חזר וחישב

מִשְׁמָשׁוֹ דְּגִמְרָא כִּפְרָמוּ: **א**. הָא דְּרִיזְיָקִין וְזָקוּ לֹא ^א מִשּׁוֹ דְּמִפְסִיל
בְּמַחֲשָׁבָה דְּהָא צְעוּשָׁה מַחֲשָׁבָה ^ב קִימִינָא וּדְכוּמָה דִּיזְקִין וְזָקוּ לֹא:
דְּמַחֲשָׁבָה פִּסְלוּן פִּסְלָה מַקְצֵלָה שְׂקִיבָל בְּמַחֲשָׁבָה לִיפְסִיל וְעוֹד
נְמִי פִּסְל ^ג לְמַחֲשָׁבָה כֵּהָן פִּסְלוּ: **ב** נְמִי שְׂרָאוּ **ע**צוּדָה. כֵּהָן כֵּשׁ:
דְּבִרָא דְּרָאוּ **ע**צוּדָה. מִנְחַת חֲטִיט ^ד לֵאפּוֹקִי מִנְחַת ^ה הָעוֹמֵר שֶׁהָא
שְׁעוּרִים דְּלֹא חִייל עֵלָה פְּגוּל לִיעֲנֵשׁ כִּרְתַּ בְּזָכִילָתָה ^ו וּבִמְקוֹם דְּרָאוּ
עצוּדָה. לֵאפּוֹקִי נִגְסָה הַמִּזְבֵּחַ. הָכִי מְפֹרֵשׁ בְּמִנְחָתוֹ (דף טז:) **א** יִמָּא
וְזָקוּ לֹא. דְּוִדְאִי אִיכָא תִּקְנָתָא וְאִפְּשִׁי וְזָקוּ פִּסְלוּ בְּמַחֲשָׁבָה: **א**לָא יִמָּא
שִׁחְטוּ לֹא. שִׁחַט שְׁחָטוּ פִּסְלוּ בְּמַחֲשָׁבָה מוֹ לִיכָא תִּקְנָתָא דְּכִיּוֹן דְּכָל
הַפְּסוּלִין כְּשִׁירִין לִשְׁחוּט פִּסְלוּן ^ז מַחֲשָׁבָתָן: **ט**וִינָא. צִהִיבָא מַשְׁהָ
גּוֹפֵה כָּל הַפְּסוּלִין שִׁחְטוּ שִׁחְטָתָן כְּשֶׁרָה לִפְיָן כֵּן ^ח פִּסְלוּן בְּמַחֲשָׁבָה:
קמָל. הָא דִּקְתָּמִי וְכוּלֵּן שְׂקִיבָלוֹ אֵת הָדֵם כּו' ^אעִינָא דְּבִשְׁחִיטָה
הַמֵּחַן פִּסְלוּן בְּמַחֲשָׁבָה אֲזַל בְּקֵצֵלָה וּמִקְצֵלָה וְאִינָן לֹא פִּסְלוּ וְלֹא לְדַמִּיטָה
מִימֵינָה וְזָקוּ לֹא דֵּהָא ^ט לְזִרְקוֹ אֲלֵא קִמְיִינָא דְּכוּלֵּהוּ נִקְטוּ דְּפִסְלוּ דְּפִסְלוּ אִינָן
דְּרָאוּ לֹה לֹא פִּסְלָה מַחֲשָׁבָתוֹ: **ד**דִּרְבָּא. דְּאִמְרָא אִין מַחֲשָׁבָה מוֹעֵלָת
צִהִיבָא לְעִזּוּדָה: **י**שִׁצָּ. כֵּהָן כֵּשֶׁר: **י**סֵן אֵת הַיִּנְטִין כּו'.
שִׁשְׁחָט אִו קִיבֵל אִו הוֹלִיךְ עַל מִנְתָּ לְזִרְקוֹ הַזְרִיקָה שְׁלֵא בְּמִקְוָמוֹ:
כשֶׁר. אֵם חִשֵּׁב עַל מִנְתָּ לְזִרְקוֹ שְׁלֵא בְּמִקְוָמוֹ הַיּוֹם כֵּשֶׁר
^י וְאִי נְמִי זִרְקָה פִּסְלוּהּ הִיא וְנִמְאָל שְׁעִבַד שֶׁאֵר הַעֲבֹדוֹת עַל מִנְתָּ
כְּפִסְלוּ כֵּשֶׁר הוּא זִרְקָה הוֹגֵנָה בְּמִקְוָמוֹ כְּדִאמְרָתָא
^י כֹּל הַפְּסוּלִין (לָקֵחַ לוֹ). אִין מַחֲשָׁבָה פִּסְלָתָא אֲלֵא חוּץ לְזִמְנָא
וְחוּץ לְמִקְוָמוֹ וּפְסָה וְחִטָּה שְׁלֵא לִשְׁמֵן: **ח**זר וְיִשֵּׁב. עִזּוּדָה שִׁינָה
כֹּעֵל מִנְתָּ לְאִוְכְלוֹ חוּץ לְמִקְוָמוֹ פִּסְלוּ וְאִין חִיזְבִּין כִּרְתָּ עַל אֲרִילָתוֹ:
חוץ

מתקן בחוך חצב על יתמין בחוך שמתקן בפנים לדמורו כוונה לשמש
 ב"י כבש ומיתנים בפנים בחוך קום" פסול יומא יאספנו שהרי בלא
 חסר לאספנו. ע"כ הג"ה: **לכפרה** נחתיו ולא ד"ר אחר
 וזו במקומו דמי' אמה י' יחזור הכשר ויבש. מ"מה ללקחן צ"ל
 אצילעו אומר יתן למזבח ורואה אתי את הניתינין ^א למטה אצילעו
 ר"ש צ"ל ורשאל אמצא ויחזר ויתן למזבח הרי כבר נתכפרו ו"ל כ"ל
 שפרת המזבחון ומיחזר קשה לרצון דלית להו רויחן ומשמע התם
 : **הכא במאי עסקינן דיהביה פסול**. מ"מה ^א אס כן אצילעו נתן
 ה במקומו כולי עלמא מודי דהו דחוי ולא יחזור כשר ויבשל כדאמר
 ומראה בקרבן ליצור וסוך לזמנו וסוך למקומו הואיל ומראה לפיגולו:

מסורת הש"ס

(א) ע' ת"כ אחרי פרש' ז ה"ה,
(ב) לקמן לב, (ג) מנחות ה: ת"כ
צו פרש' ח ה"ה, (ד) לקמן לא;
(ה) לקמן לו; (ו) תו' השייך לכאן
הוא בדף כז. ד"ה יצא עי"ש
בש"נ אות כד, (ז) פסחים עז;
(ח) מנחות ה:, (ט) ויקרא ו כג,
(י) צ"ל לקמן לא:

הגהות הב"ח

(ה) "יש" ד"ה ער המזנוג לכפר:
 כל: (ג) ד"ה לכפרה וכו' דבול:
 (ג) ד"ה יחזור וכו' כדי ממך דמו:
 (ד) נצטנה: (ד) ד"ה ח"ה:
 דמחשבת וכו' מי פסל מחשבה
 בכהן פסול: (ה) ד"ה חלל וכו'
 במחשבתו: (ו) ד"ה מינהל וכו'
 הן פוסלין במחשבה: (ז) ד"ה
 חללהר דמי דאי נמי וכו' במחשבה
 דכל:

גליון הש"ס

גמ' אבל בעלים נתכפרו. עי'
לקמן דף נב ע"ב וזתום' שם ד"ה
אותה: שם לכפרה נתתיו. עיין
לקמן לח ע"א תוספות ד"ה
וכיפר:

שינויי נוסחאות

[illegible]